

Словесность, тогази никои отъ тиизи покровители нема правина да натовара дрѣтаго сосѣ свое развалено реченіе. Ако сичкии Писатели приѣмнатъ волю едно реченіе, тогази това требѣва да сѣ земе за едно честиво нѣщо, кое най мало е оубардило книжовное единство въ народѣ. Но като тѣко се явиѣха нѣколко Грамматики, нѣколко реченіа и сѣ заче препираніе, то Сочинители Грамматикъ немаѣтъ правина да бѣдатъ сѣдовниці; тогази требѣва да ги сѣди, како едни подсѣжденниці (*т. е. като едни кривы) сѣдѣ повысокой филологіи.

Заради че отодавна сѣ напечатиѣха Грамматики: Васкидовича, Неофита и Павловича Дѣпничанина, за това твердѣ добрѣ бы было да напечати и Анастасъ Столновичъ (Кипил.) своѣ Грамматика. Се тако бы было добрѣ и дрѣзи да напечататъ Грамматики на свои реченіа. Тогава сѣдѣ лесно може да ги сравни сички, да избере се, що е добро, и да направи едно цѣло добро и оурядно, основано на законахъ и на здравыхъ причинахъ. Това ише Болгарская Слове-